

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 24

ŠIBENIK, 16 lipnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Kraljevstvo laži

Jesi li i Ti među njima? Među onima koji zakrivaju lice kraljstvom, da nitko ne doznade što misle i što čuvstvuju? — Jer toliko je danas takovih kojima je draža tama nego svjetlo, koji mrze istinu a ljube laž, da je već potrebno svakoga, prije nego mu se povjeriš, pitati: Spadaš li i Ti u tu družbu?

Radi istine ovaj uvodnik posvećujem laži!

Što je istina? To je u prvom redu Bog. On je sigurna, vječna i nepromjenljiva istina! Istina je, nadalje, sve što je proizašlo iz Boga, iz Njegove stvoriteljske ruke. Jer sve stvoreno odraz je Božji!

Sto je laž? — Laž se ne nalazi u mrtvoj prirodi, ni u bilju, ni u životinji. Lagati može samo onaj stvor koji ima slobodnu volju. A to je čovjek! — I današnji čovjek već toliko laže da bismo mogli skoro ustvrditi: Čovjek je laž!

Laž je mnogostruka. Čovjek ne laže samo kada nekomu nešto u razgovoru krivo prikazuje, nego i onda kad se pokazuje višim nego jest, kad iz straha pred drugim prikriva svoje pravo uvjerenje, kad ne živi po načelima koje zastupa u životu. Stotina je još takvih i sličnih načina laži i neiskrenosti.

Zato se u naše vrijeme tako često govori o lažnom uzgoju, o lažnoj pobožnosti i vjeri, o lažnoj kulturi.

Kad bismo izbrojili sve laži s kojima se današnji ljudi opkoljuju i pomoću kojih bezdušno upropašćuju svog protivnika, zaboljelo bi nas u srcu i zavrtjelo nam se u glavi.

Lažu oholice, lažu lupeži, pljačkaši i kamatnjaci, lažu povjerljivi doušnici, plaćenici i koristolovci.

Gospodar laže slugi i sluga gospodaru; učitelj učeniku i učenik učitelju.

Laž je tako osilila, da narodni voditelji, kao Lenjin, Hitler, Mussolini, Calles . . . ne dozvoljavaju govoriti istinu. Ako se netko usudi reći istinu, makar i u po glasa, u Lenjinovoj Rusiji, u Hitlerovoj Njemačkoj, u Mussolinijevoj Italiji, u Callesovom

Kad se bratska srca slože i olovo plivat može

Amerika u Ljubljani

Moguće ste čuli da u Americi postoji liga čudorednosti. — Što je to? U Americi, kao i drugdje, ima dobra i zla. Među zlo se ubrajaju i mnogi filmovi koji se tamo proizvode.

Film je lijepa stvar. Ali kad truje duše onda je blato koje spada na dubrište, a ne u dvoranu gdje se sastaju ljudi.

Američki biskupi više puta ustadoše proti prikazivanju nečudorednih filmova. Njima se pridružiše i mnoga katolička udruženja. — Pa mislite da je to što pomoglo? Zli filmovi su se i dalje prikazivali!

Sad je trebalo poduzeti nešto drugo. I odlučise: Ne pohađati kina koja prikazuju slabe filmove! Pa ni onda kad budu prikazivali dobre!

Tako se stvorila liga čudorednosti koja danas broji na milijune članova. I katolika i protestanata. Djece i roditelja. — A kad milijuni u jednoj državi, pa bilo to i Americi, ne posjećuju kino, onda se to pozna. Kinematografske blagajne se prazne i, hoćeš nećeš, mora se zatvoriti dućan.

Liga čudorednosti je, tako, vlasnike američkih kinematografa opametila. Prisila ih je da naručuju i prikazuju samo dobre filmove.

Nešto se, u tom smislu, dogodilo

i kod nas. Nedavno je jedan kino u Ljubljani prikazivao film „Živjele žene“. Taj film je pun prljavih prizora. Građanstvo je to vidjelo i počelo se buniti. Sam Biskupski Ordinarijat je poslao policiji protest koji se čitao u svim ljubljanskim crkvama za vrijeme službe Božje. — Pa nije ništa pomoglo: film se i nadalje vrtio.

I što se dogodi? Za vrijeme jedne prestave, kad se na platnu pojavio najogavniji prizor, ustade neki sveučilištarac i pozove sve prisutne da izađu iz dvorane. Njegovom pozivu se odazva brojna akademska omladina i počne zviždati. Nastupila je policija i počela tjerati demonstrante. Ali nije pomagalo: mnogo ih je bilo koji su vikali i zviždali. I prestava se morala prekinuti!

Mi katolici smo posvuda brojni. Sto nebismo mogli postići, kad bismo bili složni, odvažni i nepopustljivi?!

Tužimo se na bestidne knjige, slabe filmove, izazovne trgovinske izloge . . . A toga ne bi bilo kad bismo svi bili svijesni! Pitanje bi se odmah riješilo kad one knjige ne bismo kupovali, kada filmove ne bismo posjećivali, a u trgovine ne zalazili.

Mi to može mo, i mi to moramo!

Irillac

Katoličke pobjede

Dvije žrtve

Prošla je jubilara godina. I proslavila se ne samo kod nas, nego posvuda gdje žive katolici. A to znači: po čitavom svijetu!

U Sijamu, u gradu Bangnok-kueku, katolici neobično svečano proslavise svetu godinu. Skoro svi vjernici obavise sedamnevne duhovne vježbe,

i stvoriše odluku: za jednu sedmicu ne popuštiti ni jedne cigarete.

Odluka je bila izvršena, a prištedeni novac podijeljen siromasima.

Još nešto: Vlasnik najraskošnijeg hotela u glavnom gradu Sijama stupio je u red salezijanaca. A prije tog ko-

Meksiku . . . čekaju ga tamni zatvori, izgnanstvo, pa i vješala, na kojima je obično velikim slovima napisana strašna riječ: VELEIZDAJNIK.

Laž je najraširenija u tako zvanim višim i boljim krugovima. Ali, nažalost, ta pošast se širi i među niže, priproste staleže.

Kako je lijepo bilo ono doba kad nije bilo potrebno ni ovjerenjenih zapisničkih izvjava, ni pečatanih priznanica, ni zakletih svjedoka! Tada je vrijedio samo stisak ruke i poštena riječ. Ali taj stisak ruke i ta riječ bili su onda sigurniji i pouzdaniji nego svi današnji zapisnici i svjedoci!

Suci i odvjetnici bi nam najbolje znali reći koliko se čovjek usavršio u laži. Jer nisu više rijetki slučajevi krivog svjedočanstva na sudovima! Mnogi su se pripravnici kleti pred raskopanim Kristom i pred zapaljenim svijećama za nekoliko kukavnih dinara. Ne samo da su pripravnici, oni to i čine!

Dijete čini ono što nauči od roditelja. A ko je naučio našeg seljaka da više ne drži do zadane riječi, da mu je šala krivo se zakleti na sudu? — Crkva ga to nije naučila. Naučiše ga oni koji preziru Crkvu i odbijaju ga od nje!

raka prodao je svoj raskošni hotel i novac darovao crkvenoj upravi, da s njim sagradi crkve i kapele u zapuštenim selima.

— Katoličkom vjerniku nijedna žrtva za Boga nije preteška, ni prevelika!

Čudesne pojave

Lurd je ponos katoličke Crkve. Kolikogod su razni umišljeni pokušavali naravnim putem rastumačiti neobične pojave u Lurdu, to im nije uspjelo. Tisuće raznovrsnih hodočasnika sa stotinama liječnika moradoše priznati: Tu je očiti prst Božji!

Ali nije samo jedan Lurd u katoličkoj Crkvi. Mnogo je još crkava i Marijinih svetišta, mnogo je kipova, slika i svetih moćiju preko kojih se Bog čudesno objavljuje svojoj zemaljskoj djeci.

Pred nekoliko godina se počelo govoriti i pisati o belgijskom mjestu Beauraingu. Tamo bi se, navodno, Bl. Djevica prikazala dvojici djece. Crkva o tim ukazanjima još nije ništa službeno objavila.

Medutim se sastaviše dvije komisije, znanstvena i teološka, koje pomno ispitaše te pojave. Nakon ozbiljnog ispitivanja i proučavanja obe dodoše do istog zaključka: *Videnje djece se ne može protumačiti prirodnim zakonima.*

U znanstvenoj komisiji su bili liječnici i učenjaci: Dr. Gailly, sveučilišni profesor u Gentu; dr. van Gchuchten, profesor na londonskoj univerzi i dr. Francen, prof. na sveučilištu u Charleroi-u. Teološku komisiju sačinjavahu 12 svećenika.

Zar nije zanimljivo da o takvim izvanrednim čudesnim pojavama ne čujemo govoriti kod drugih vjera? *Zašto se one zbivaju uvijek u krilu katoličke Crkve?*

Mi koji vjerujemo u jednu, svetu, apostolsku Crkvu znamo na te upite odgovoriti!

Nije zaludu Krist onako ogorčeno i bezobzirno šibao židovske pismoznance i poglavice, farizeje i carinike . . . A židovski pismoznanci, poglavice, farizeji i carinici nisu nestali. Oni još i danas žive i šeću se po velegradskim ulicama kao i po seoskim puteljcima!

Bog je savršena istina, pa zato i čovjek, koji je stvoren na sliku i priliku Božju, mora ljubiti istinu i biti istinit: u svojim mislima, riječima i djelima. — Netom to spoznanje provedemo u život, biće na svijetu više mira, sreće i tihog zadovoljstva.

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

Blagdan Presvetoga Trojstva

EVANĐELJE SV. MATEJA (28, 18-20). U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Idite dakle, učite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga; učeći ih, da opslužuju sve, što sam vam zapovjedio. I eto ja sam s vama u sve dane, do svrhe svi jeta.

POUKA

Kao što žedan čovjek čezne za kapljicom hladne vode i što više pije, to bi više pio, tako i ljudska duša je žedna znanja i što više zna, to bi htjela da više dozna. Neutaživa je to želja, koja je prodrila duboko i visoko čak do samoga Boga. No ipak ne sve moći niti da upozna i rastumači sve tajne prirode, jer čovjek je biće ograničeno, a još manje moći će da razumi i shvati samoga Boga, koga ne može da obuhvati ni nebo ni zemlja. No ono, što ne može naš razum, to može objava Božja, riječ Njegova, kojom nam je otkrio neke svoje osobine i svojstva.

Jednu takvu tajnu Crkva nam danas stavlja pred oči pozivajući nas sve, da ispovjedimo svoju vjeru u presv. Trojstvo, istinu, do koje naš razum nikad ne bi bio došao, da nam je Bog nije objavio. No mi smo još tako maleni, da nam i sada, kada nam je objavljena ta istina, ostaje nerazumljivom. Jer tko može da shvati jedinstvo naravi u trima osobama? A zar da zato ne vjerujemo? Ne! Mi ćemo da vjerujemo, jer nam je to Bog kazao, koji je vječna nepogrešiva Istina, koja ne može prevariti ni prevarena biti. To je jamstvo jače od nas samih.

Naše oči, uši, sva naša osjetila mogu nas prevariti i koji put nas i varaju. Nijesmo li više puta dobro uprili svoj pogled i držali za stalno da je nešto, a kad tamo morali smo priznati, da smo se prevarili! Koliko puta smo mislili, da čujemo glas prijatelja, a njega nije bilo ni blizu. A riječ Božja ne može da vara. Ona je stalna, kao što smo stalni, da mi jesmo, da živimo.

Stoga i naša vjera u presv. Trojstvo, koje ne shvaćamo nije bezrazložna, već dostojna čovjeka, koji svijestan svoga neznanja vjeruje nepogrešivom znanju, izvoru svake istine.

Da, i mi danas recimo skupa sa milijunima učenih kršćana, zajedno s jednim Augustinom, Tomom: Vjerujem, Gospodine, jer si Ti to rekao! Nauk o presv. Trojstvu jest za nas otajstvo, koje nas sjeća kako treba da štujemo Oca, čiji smo sinovi; Sina, čija smo braća, i Duha Svetoga, čiji smo prijatelji.

Bog je naš Otac, jer nas je stvorio na svoju sliku i priliku udahnuvši

nam neumrlu dušu. Otac je to, jer nas je posinio na osobiti način na sv. krštenju, davši nam duha svoga. Ta Isus nam sam veli: „Idem k Ocu svom i Ocu vašem.“ Taj isti Isus nam zapovijeda, da Boga zovemo i molimo: Oče naš!

Sinovi smo Boga Oca i kao takovi dužni smo da mu iskazujemo sinovsku ljubav i poštovanje, posluš i vjernost. Kako smo zahvalni Ocu, koji nas obasipuje suncem dobrote i kišom milote? Da, slušajmo Boga uvijek i svagda, i kad nam je teška njegova zapovijed, jer sve što Otac zapovijeda, to je na korist sinu.

Braća smo Kristova, jer ako smo sinovi Oca, onda smo i braća Sina Božjega. O koja čast! Imati za brata onoga dobrog Isusa, koji nam je sve dao, koji je sve žrtvovao, i sama sebe, samo da nas pomiri s Ocem. Uvijek nas ljubi. Na nebu je naš posrednik i prijatelj, a na zemlji u presv. oltarskom Sakramentu naša

Na braniku

Dokaz nad dokazima

Konac djelo krasilo! — Ta istina se na nikome nije tako savršeno ispunila kao na Kristu. Čitav Njegov život je bio prepun krasota, ali konac je, zaista, bio najkrasniji. Taj konac je Njegovo uskrsnuće.

Velika i mnogobrojna su Kristova čudesa. Svako pojedinačno čudo je govorilo za Nj: *Ovaj je zaista Sin Božji!* Ali nijedno čudo nije tako veliko, nijedno tako glasno i očito ne govori o Božjoj moći Isusa iz Nazareta kao uskrsnuće iz groba.

Uskrsnuće je dokaz nad dokazima!

Da li je Krist uistinu umro? O tome nema dvojbe! Poslije onih udaraca, bičevanja, napora, razapinjanja i trosatnog višenja na križu, Krist nije mogao ostati živ.

Židovi su se silno bojali da ne bi Krista živog pokopali. Zato vidimo vojnika kako s kopljem probada njegov lijevi bok, tako snažno i duboko da je iz srca protokla krv pomiješana s vodom. Kud ćeš jasnijeg znaka za smrt?

Krist je umro. Mrtvoga pokopaše u grob i na nj navališe teški kamen. Da budu sigurniji: grobni kamen brižljivo zapečatiše i kraj njega postavili vojničku stražu.

Pa sve to nije ništa pomoglo! Ni kamen, ni pečat, ni straža! On koji je rekao: „Imam vlast položiti život i imam vlast opet ga uzeti.“ — uskrsnu, slavan i preobražen, treći dan!

Raspored Euharistijskog Kongresa u Ljubljani

Prema vijestima i prema pripremama euharistijski kongres u Ljubljani biće nešto kod nas nevideno. Na

hrana, moć i jakost.

Ljubav traži ljubav. Vjernost za vjernost. Isusa moramo ljubiti, biti mu vjerni na svakom mjestu bez straha i obzira.

I treća božanska osoba je s nama usko sjedinjena, vezom prijateljstva stanujući u duši našoj. „Zar ne znate, da ste hram Duha Svetoga?“ — opominje nas apostol Pavao. Duh Sveti je naš prijatelj, koji nas na dobro upućuje, prosvjetljuje i bogato dariva. No On stanuje u dušama čistim. Grijehom Ga tjeramo od sebe. Imati ovako mogućeg prijatelja za nas je ne samo čast već i jamstvo vječne sreće.

Stoga punim pravom čitamo u sv. Pismu: „Ko bogovi ste i sinovi Najvišega svi ste!“

Kako je divna ova nauka, koja nas tako intimno povezuje sa svim trima božanskim osobama, pače ona nas sve sjedinjuje u međusobnom bratstvu sinova Božjih!

Ko nam to svjedoči? Vojnici, apostoli, mnogobrojni učenici i žene. Svi ga oni na vlastite oči vidješe. Ne ki i po nekoliko puta.

A da im se nije, moguće, samo pričnilo da ga vide? Ne, to je nemoguće! Uskrsnuli Krist se nije prikazivao samo pojedincima nego, više puta, čitavoj skupini apostola i učenika. A ti nisu bili lakovjerni ni rastrojenih živaca!

Kad se žene, onog uskrsnog jutra, uvjeriše da je Krist uskrsnuo, potkoše i javiše to najprije Petru i Ivanu. — I mislite da su oni odmah to povjerovali? Sumnjom u srcu uputiše se prema grobu, jer htjedoše da se sami o tome osvjedoče.

Što da rečemo o Tomi? On nije htio vjerovati prije nego je opipao Njegovo probodeno rebro!

Pavao je zagriženi Židov. Mrzitelj Krista i progonitelj kršćana. Zar bi on postao onako oduševljen i neumorni apostol, da mu se Krist nije prikazao pred vratima grada Damaška?

Bez Kristovog uskrsnuća nerazumljiva bi nam bila neustrašivost apostola, njihovi nadčovječanski napori i mučenička smrt. A sve nam je to razumljivo u svijetlu uskrsnog jutra!

Umro je Krist, ali je i uskrsnuo. Tako je nepobitno, najjasnije dokazao da je istina sve što je govorio o sebi i o svom Ocu.

Defensor

Prošli put smo donijeli upute o putovanju, hrani i prenoćištu, a ovdje donosimo raspored kongresa.

U petak 28 lipnja:

U 17 s. doček Papinog Legata; u 18 s. saziv Duha Svetoga u stolnoj crkvi; u 20 s. otvorenje kongresa u svim ljubljanskim crkvama.

U subotu 29 lipnja (Blagdan sv. Petra i Pavla):

U 8 s. omladinska priredba na Stadionu, sv. Misa i zajednička Pričest;

u 8 s. pontifikalne Mise u svim crkvama;

u 10 s. staleška zborovanja u raznim dvoranama;

u 15 s. J. manifestacijsko zborovanje na Stadionu;

u 17 s. Blagoslov na Stadionu s pjevanjem crkvenih pjesama;

u 19.30 s. koncert euharistijskih pjesama, priređuje „Pevska zveza“, 3.000 pjevača;

od 21—24 noćno klanjanje po svim crkvama;

u 22.30 s. noćna procesija muževa i mladića na Stadion sa upaljenim bakljama;

u 24 s. svečana ponoćka na Stadionu i u svim crkvama.

U nedjelju 30 lipnja:

u 9 s. svečana pontifikalna Misa Papinog Legata na Stadionu, preko koje 500 pjevača pjevaju „Andeosku Misu“;

u 10 s. II. manifestacijsko zborovanje na Stadionu;

u 15 s. svečana teorijska procesija;

u 17 s. zaključak kongresa.

Ljubljansko Narodno kazalište za vrijeme kongresa davaće umjetnička djela religioznog sadržaja.

Dne 28. lipnja u 9^{1/2} h na večer (po dovršenim svečanostima u ljubljanskim crkvama), pod vedrim nebom, prikazivaće se nova drama „V času obiskanja“. (U vrijeme pohoda). Dramu je napisao član ljubljanskog Narodnog kazališta g. Edvard Gregorin. Ta će se drama davati i 29 lipnja u 7 s. na večer i 30 lipnja u 9^{1/2} s. na večer.

Na 30 lipnja u 2 s. po ponoći Narodno kazalište davaće Hoffmannsthalovu dramu „Slehnernik“ (Čovjek) u prevodu slovenskoga pjesnika Otona Zupančiča. To će biti nešto naročito izvanredno.

Dne 29 lipnja u 6 s. na večer će ljubljanska opera izvoditi u opernom kazalištu R. Wagnerov „Parsifal“. — Ako ne bude lijepo vrijeme, onda će se sve priredbe održavati u dramskom odnosno opernom kazalištu.

Podlistak

Pogled u svjetsku košnicu

Kad sam prvi put, kao nedorasli mladić, bio u velikom gradu, ostao sam zapanjen naslovima: „Društvo za zaštitu pasa“ — „Udruženje za obranu životinja“. Smijao sam se. No moj mi pratilac obrazloži kako je današnji vijek: vijek humanosti, kulture i plemenitosti. Stoga mora da je zaštićena svaka jedinka. Pažljivo sam ga slušao i, ma da nisam mogao doumiti gornju skrajnost, upamtih oznaku današnjeg vremena: — humanost, plemenitost.

Doista: zar bi mogao napredan čovjek XX vijeka mirne duše gledati hranje i klanje divljih Avara, Huna i Turaka?

Nekada su neka pokvarena vlastela prekomjerno oporezovala svoje kmetove, mučila ih kulukom, prisiljavala na besplatni rad, puzavo klanjanje i na ropsko ulaganje. Vlastelin je mogao nesmetano da seljaka udari, okuje i ubije.

Mi smo protiv toga podigli zakone! Svaki pojedinac je zaštićen. Niko nema vlasti nad tvojim životom!

Ko bi prekršio taj zakon: odbačen je od ljudi, kažnjen od vlasti.

Čovjek je još više upoznao cijenu svog života poslije stradanja, patnja i gubitaka u prošlom ratu. Zato se sada još dublje rastužimo i ogorčimo kad vidimo brata-čovjeka gdje, pogodan puščanim zrnom, ogreznut u krvi, nepomično leži na tlu.

Svijet je na svojoj hrptenjači osjetio strahote klanja i ubistva, te se je poslije svjetskog krvarenja izjasnio za mir.

Neka ljudi u slobodi napreduju: gospodarski, prosvjetno i kulturno. Mi hoćemo da nam tehničari usavršavaju strojeve, koji će olakšati, ne smanjenje ljudi, već njihov teški životni rad. Neka veliki umjetnici, sabravši se u tišini sobe, iznesu najjače zamah ljudskog uma; neka, napokon, radnik radi i seljak mirno obrađuje svoje polje koje hrani sve ljude.

Bez ratnih strahota! Bez prolijevanja krvi!

Svijet to hoće!

Bacimo pogled na svjetski mravinjak ljudi. Letimično. Jer je teško doprijeti do svih tajna koje zasnovane diplomate — državnici.

Radi se... Kotači mašina se brzo i neprestano okreću. Visoki tvornički dimnjaci se puše. Ljudi, u olašte-

nim cipelama i bijelim rukavicama, bezglavo jure s kožnatom torbom po evropskim prijestolnicama i američkim metropolama. U očaju i stisci zalutale i u „proletersku državu“.

— Zar vijećaju o suzbijanju besposlice, neprosvjetljenosti i gladi?

— Ne! — Vijećaju — dugo, dugo — o razoružanju, sklapanju se razni sporazumi ispisuju se hrpe papira na kojima se neprestano čita: Mir... mir... mir...

Medutim: crni dim iz njemačkih tvornica oružja suklja i suklja...

Francuski maršal Petain, prije uvođenja opće vojne dužnosti, iznio je podatke o velikoj ratnoj spremi Njemačke. Ona svaki dan izrađuje 5 aeroplana, mnoštvo oružja, tankova, otrovnih plinova...

Rusija, „proleterska država“, koja je načelno veliki protivnik kapitalističkog militarizma, po izjavama zamjenika vojnog komesara Tuhačevskoga, povećala je vojsku na 1 milijun, a godišnji vojni proračun iznosi 6 i pol milijardi rubalja. Sovjetska avijacija, kroz posljednje četiri godine, povećala se za 330 posto, tankovi za 792 posto!

Vojni stručnjaci USA traže dopunski vojni kredit od 408 milijuna dolara dok besposleni radnici ostaju

na ulici bez zaštite...

Brazilijska gradi nove podmornice. Iznos engleskog vojnog proračuna za 1936 god. biće oko 396 milijuna funti sterlina veći od tekućeg.

I tako je posvuda!

Duhovi se komešaju. Među samim ljudima nastaje bojno, revolucionarno raspoloženje. Vodstvo naroda je u rukama onih koji govore o demokraciji — vladavini naroda, a, međutim, taj narod strada i pati.

Sastavljaju se ugovori, ali se i krše prvom zgodom.

Izdaju se zakoni, a ne drže ih se oni koji su ih napisali. Dok vlade objavljuju izjave o potpunom miru i zadovoljstvu u svojim zemljama, nastaju bune i izbijaju revolucije...

— Da li je to put do mira?

Ne! — Kad čovjek izgubi vjeru u Boga i vječni život, nastoji da stvori raj na zemlji. Ne boji se nikakve kazne. Prezire dobrotu i ljubav! Zrak je zasićen. Osjeća se dim otrovnih plinova. Prijeti, ponovno, strašno bratoubilačko klanje. Već se puši crvena krv!

Ko je tome kriv? Oni koji hoće da, mjesto Evandjelja, vlada Mržnja, Novac i Sila!

Dosadilo je to već ponavljati, ali što ćemo kad je tako.

Zvonimir Malčić

Po državi

POSILIJE IZBORA. Neke nevine su donijele dvije izjave opozicije, u kojima se predstavnicima opozicije osvrću na rezultate prošlih izbora, iznašaju svoje mišljenje o današnjoj vladi i objašnjavaju zašto neće da sudjeluju u radu Narodne skupštine. — Izjave su pobudile veliko zanimanje.

PREVRNULA SE LADA. Koncem prošlog mjeseca nastradala je kod otočića Vira jedna talijanska lada. Veliki jugo joj je slomio jarbole i prevrnuo je. Jedan mornar je poginuo.

OKRUTNI OTAC. Bogati seljak Radović iz sela Račina da se riješi svog sina zatvorio ga je u betonirani podrum, i u njemu ga držao zatvorena dvije godine dana. Hranu mu je davao kroz neku malu luknju. Kad su oružnici to doznali i izveli nesretnog mladića na svijetlo, odmah je oslijepio.

PRIPOMOĆ ZA KONGRES. Ljubljanska općina je dala pripravnim odborom za euharistijski kongres u Ljubljani pripomoć od 50.000 dinara.

NOVI FRANJEVAČKI PROVINCIJAL. U franjevačkom samostanu na Badiji održan je kapitul franjevačke dalmatinske provincije sv. Jeronima, na kojem je izabran za novog provincijala o. Kvirin Orlić, dosadašnji gvardijan u Dubrovniku.

PRENOS SMRINIH OŠTANAKA. Tijelo uzor-mladića Petra Barbarića, koji je umro svetom smrću god. 1897 kao isusovački đak u Travniku, preneseno je sada iz travničkog groblja u isusovačku crkvu. — O. M. Vanino D. I. sprema drugo izdanje njegovog životopisa koji je u svoje vrijeme bio napisao o. Puntigam.

DIJELENJE SV. POTVRDE. Zagrebački nadbiskup-koadjutor otilaži župe svoje prestrane nadbiskupije i dijeli sv. krizmu. Posvuda, kamogod dođe, narod ga dočekuje s velikom ljubavlju i oduševljenjem. Pravo kraljevsko putovanje!

OSUDA ZUPNIKA. „Jugoslavenska Pošta“ od 24. V. javlja: „Fra Filip Gašpar, župnik iz Suice, osuđen je po drugu put po članu 4. Zakona o zaštiti javne bezbjednosti i poretka u državi na 6 mjeseci zatvora i 1800 dinara novčane kazne.

400 GODIŠNJICA. Početkom ov. mj. se svečano proslavila 400 godišnjica odgojnog katoličkog uršulinskog reda u uršulinskom samostanu u Varaždinu. Proslava je prisustvovao preuz. nadb. dr. A. Bauer i generalna priorica reda u Rimu Marie de St. Jean Martin.

UCENJE ENGLESKOG JEZIKA. Ministarstvo prosvjete je donijelo odluku da se engleski jezik predaje u gimnazijama od trećeg razreda. Daci će moći da biraju između engleskog i njemačkog jezika. Koji izaberu engleski, neće morati da uče njemački.

BESPOSLENI LIJEČNICI. U Beogradu je 300 liječnika prestalo izvršivati svoju liječničku službu, jer im nisu dolazili bolesnici. — Kad narod nema novaca...

BOLEST KONJA. Na živinskom fakultetu u Zagrebu morali su, radi bolesti, ubiti deset plemenitih konja iz državne konjušnice u Stančiću. Za svakog konja je država platila 100.000 dinara.

Don Marko Vežić:

Uštipci

Odlikovani bineđije

— Eno, vidiš li ga na suhoj grani? — libeći se jedan do drugoga, dovukoše se i dopuzoše zaprzeni vrljičići pod ogolje u jezensku murvu, kojoj na grani čereta i nemirno migoli samoćan vrabac.

— Nategni praću, Tomiša, i udri. Ne pogodiš li ti, onda ću ja. Tomiša ucilja, praća odapnu, a moj ti vrabac, otreškajući repom, da će, kud ga perje odnese.

Ni da izustiš amen, Jozuha nape svoju i obilat cakao na pendžeru suprotne kuće ciknu i ode u mrvice, kao da ga pred tren ondje ni bilo nije.

Kad je nastupio obračun, on je bio nejednak, nu pravedan. Jozuha podmiri dvostruki dug: očevoj žili i za staklo, dok Tomiša samo očevoj žili.

— Pa tako i ide!

Turobna slika

Marin Begić je vriedan i maran zanadžija drvodjelac. Svaka ispod njegove ruke ko štampano izvrci, tvrdo i sliveno. Jedina mu je mana, da je u pretjeranu radu nervoz. Stoga se u-

Razgovor s čitaocima

Trgovina u Crkvi

UPIT: Ja vjerujem u riječi iz knjige Makabejaca: „Dobro je i spasonosno moliti se za mrtve.“ Znam da je sv. Misa najuzvišenija molitva, i da se s njom može najviše pomoći dušama u čistilištu. Ali zašto svećenici uzimaju novac za izgovaranje sv. Mise? Nije li to prodavanje najsvetijih stvari?

ODGOVOR: Tako mnogi misle kao i Ti. Ali to još ne znači da je takvo mišljenje dobro i opravdano.

Razumješ me kad Ti kažem, da je i svećenik radnik, iako samo duševni. A svaki radnik, razumljivo, mora za svoj rad dobiti primjerenu plaću! Pa i to: zar nije svećenik čovjek koji se mora hraniti, odijevati i udovoljavati svojim duševnim potrebama: kupujući knjige, listove i novine?

Za sve to treba novaca. Odakle će ih svećenik dobiti, ako ne od vjernika za koje se on žrtvuje i radi?

Već je sv. Pavao, ta žrtva i mučenik svojih vjerskih ideala, pisao vjernicima u Korintu: „Zar ne znate da oni koji vrše službu u svetištu, jednu ono što je od svetišta, i koji služe oltaru, od oltara primaju i dio? Tako je i Gospodin naredio da svi koji propovijedaju Evanđelje, od Evanđelja i žive.“

I zaista: mi vidimo kako prvi kršćani, svaki put kad prisustvuju sv.

Misi — a to je bilo dnevno — donosahu na oltar kruh, vino, ulje, žito... Svećenici bi od toga uzimali i posvećivali što je bilo potrebno za nozavjetnu žrtvu, a s ostalim bi se uzdržavali oni i siromasi dotične kršćanske općine.

Iz tog prvotnog običaja donasana prirodni darova za vrijeme sv. Mise razvio se, malo po malo, običaj da vjernici darivaju svećenika u novcu. Zato se ni da nas sv. Misa ne plaća! Novac koji se daje u tu svrhu samo je neki dar za uzdržavanje svećenika.

U Engleskoj, Americi, Francuskoj, kao i u mnogim drugim zemljama, država ne daje svećenicima nikakve plaće. Tamo se vjernici prostovoljno među sobom opozuju, i tako uzdržavaju svoje svećenike. A jedan način uzdržavanja, koji je posvuda uobičajen, jest i taj da se nešto daje za izgovaranje sv. Mise i podjeljivanje sv. Sakramenata.

Što je svećenstvo neovisnije od države, to je bolje za Crkvu i vjeru. Bolje je, jer može neustrašivo ustati na obranu Božjih i čovječjih prava, kad su ta napadana i ugrožena.

Tako će Ti sada, mislim, biti jasno da se ne može načelno govoriti o kakvoj trgovini u Crkvi.

— ev.

Peking nas uči

Šibenik!

Zašto vas pozivam na ta putovanja? Da vidite razliku između Kine i Evrope, Pekinga i Šibenika!

Premda astronomi sa svim kalendarima tvrde da ljeto počima dvadesetiprvoga lipnja, kod nas je već ljeto. Ta kako nije, kad sunce pripiče svojim glavnjama, kao da želi pekarcima zamijeniti sve peč i kuharicama sve štednjake!

Svi mi osjećamo dolazak ljeta, ali opet nitko tako kao ženski svijet, osobito mlade gospodice. *Ullice su dobile novi izgled: pretvorile se u mesarne, u kojima se u bescijenje prodaje meso.* Sad je tek početak, a biće, s vremenom, toga i više!

Mislim da me svi, koji ovo čitate, dobro razumijete. Zato ne treba tumačenja ni razjašnjenja.

Čujem, kako već govorite: Sigurno to piše kakav starkerlja koji više nema smisla ni za život, ni za ljepotu. — A varate se! U cvatu sam mladosti, i silno ljubim život. Neću da se hvalim, ali mnogi i mnoge mi rekoše da imam prilično smisla za ljepotu. Pa ako baš hoćete: I za ljepotu ženskih haljina.

I baš jer ljubim život, i jer imam smisla za ljepotu, bunim se protiv pretjerane golotinje u današnjoj ženskoj nošnji; prezirem razgoljena tijela, jer su neukusna, odvratna i izazovna!!!

Zato, iako nisam načelnu protiv modri, draži će mi, ovog ljeta, biti Peking nego Šibenik!

Okulista

Proročanstvo

Ne budimo u vodi trstika,
Već budimo direk od čelika!

Tvrđi, stalni u burama stojmo,
I samo se munje Božje bojmo!

Nek nas milo Božje oko gleda,
Pa će nestat i mraka i leda!

Osvanut će sunčani nam dani,
I procvast će naši jorgovani!

Pjevat će nam gora i dolina,
Bit će lijepa naša Domovina!

I. E. V. ŠARIĆ.

Ko čita „KATOLIK“ postać će jak duhom

Naši dopisi

Vlašići

Neobična pojava

Župski ured — Vlašići, na otoku Pagu, već je dne 22. IV. 1935 pod br. 71 javio Biskupskom Ordinarijatu u Šibeniku ovu vijest:

Na Veliki Petak, dne 19. travnja 1935, i sutradan na Veliku Subotu, duobrižnik i vjernici Vlašići vidjeli su kako se iz jednog propeća u župskoj crkvi cijedi vodeći znoj. Ko je to video-svak je rekao da je to neobično i čudno znojenje propeća našega Spasitelja.

Biskupski Ordinarijat je primio tu vijest dne 1. V. i odgovorio, da će čitavu stvar ispitati sam preuz. Biskup kad dođe u Pag.

Kad je preuz. biskup dr. J. Mileta prigodom nedavnih svečanosti bio u Pagu, došli su preda nj i pred paškog nadžupnika don Anta Banić: Alaburić Ante i Olič Sime — i izjavili pod zakletvom, svaki napose, ovo:

Alaburić Ante p. Tome iz Vlašića, 25 godina star, rekao je: Bio sam u crkvi oko sata sedam i po na Veliki Petak u večer, kad se počela pjevati Muka Gospodinova, i opazio sam da se je propeće znojilo s desne strane glave i od ramena do pasa. Moj rođak Martin Zunić osušio je pot rupcem, ali se je opet pojavio. Tako se je to ponavljalo nekoliko puta.

Križ je visok oko 1.70 met., a raspeće oko 0.60 m.; nije od drveta, nego od gipsa.

Olič Sime Mijin, 23 godine star, iz Vlašića, rekao je: Bio sam u crkvi na Veliku Subotu ujutro i vidio sam, da je na raspeću znojna sva glava, prsi i ramena; znoj je dapače izlazio i iz rane rebra. Znoj se je skupljao oko pasa i bila ga je jedna stolna žlica.

Oba izjaviše da znoj nije bio rijedak, nego gust i kao ulje. Ovaj znoj vidilo je dva dijela pučanstva. — Vrijeme je bilo suho. — Iza zvonjenja na Vel. Subotu znoj se više nije opazio.

Mješćani su, dogovorno sa župnikom, zaključili da će svetkovati 19. travnja kao zavjetni blagdan, noseći u ophodu spomen križ. Propelo se čuva kod vel. oltara.

Sa Slapova Krke 4 VI 1935

POVRATAK FRANJEVAČKIH NOVAKA. Danas, Visovcu, biser-lijetkosti, kojemu dolaze stranci sa svih strana svijeta; posvećenom Milostivoj Gospi visovačkoj, u koje crkvi i okolo crkve počivaju kosti knezova, serdara, kolunela Petropoljskih, Bukovačkih i Kotarskih, dodoše ponovno franjevački novaci, da se zadoje ljubavlju braće svete uspomene pod okriljem Milostive Gospe. Danas visovački samsotan kao da se preporodio na stara bogoljubstva, kakva je u njem bivalo za krvavih borba i ljutih progolstva, kad je puk od Zrmanje do Cetine u njem nalazio jedino svoje duševno središte.

Ovom prilikom tijelo se Svetište obnavlja. Pošto je samostan siromašan, mole se milodari od prijatelja, znanaca, posjetioca, gojenaca ovog svetišta i čitave naše hrvatske katoličke javnosti, da tako povratak naših mladih franjevaca na Visovac bude na slavu Majke Božje Visovačke, a Provinciji Presvetoga Otkupitelja na procvat.

Dok je čestita i Provincijalnoj Upravi na uvjodnom koraku, želimo P. O. fra Albertu Bukiću, učitelju tih mladih franjevaca, mnogo uspjeha u njegovom uzgojnom radu. — *Izletnik.*

Molat

NAIPREDAK MJESTA. Uzrok napretka našeg mjesta je u požrtvornosti Molačana, a najviša hvala ide agilnim radnicima na polju prosvjete: Vel. Don Romanu Lukin, gosp. učitelju Sare Zvonimi u i njegovoj dobroj ženi Miri.

Pred 9 godina sagrađena je dobrovoljnim doprinosima velika zgrada zvana: „Seoski Prosvjetni Dom“, u kojem smo pred 2 godine osnovali i uredi i „Narodnu Čitaonicu“, a u zadnje vrijeme, u velikoj dvorani Doma, najviše u ponoć. Zaslugom gosp. učitelja dobavili smo tamburaški zbor. Lanjske godine, nastojanjem veleč. župnika, kupili smo harmonium za crkvu i osnovali pjevački zbor: muški i

Kalendar

Lipanj

N.	16	I Ned. po Duh. Presv. Trojstvo. ☉ Ustap
P.	17	Sv. Adolf, bisk.
U.	18	Sv. Efreim Sirski.
S.	19	Sv. Gervazij i Protazij - Sv. Julijana
Č.	20	Tijelovo
P.	21	Sv. Alojzije Gonzaga
S.	22	Sv. Paulin, bisk.

Tijelovo

Bilo je to u četvrtak navečer, neposredno pred mukom Isusovom. Već se večera primicala kraju, kad Isus uze kruh, prelomi ga i pruži ga apostolima uz riječi: „Uzmite i jedite: ovo je tijelo moje.“ Zatim uze kalež, natoči u nj vina dodavši po židovskom običaju nešto vode, te ga blagoslovi, i preda apostolima veleći im: „Pijte iz njega svi: ovo je krv moja...!“ Čim je Isus izrekao spomenuite riječi, dogodilo se veliko čudo: kruh i vino pretvorili su se u tijelo i krv Isusovu.

Otkuda najednom ta promjena? Učinile su to riječi Isusove. Ako je riječ Božja mogla nekoć stvoriti svijet iz ničesa, još je lakše mogla sada promijeniti kruh i vino u tijelo i krv Isusovu. Kako je Isus na piru u Kani pretvorio vodu u vino, tako je sada pretvorio vino u krv svoju. Svemogućom riječi svojom Isus je bolesne ozdravio, mrtve uskrisio, pa i sada je

pretvorio kruh u svoje tijelo.

Kako su jasne te riječi svakom katoliku! U to su tvrdo vjerovali najprije apostoli, a za njima milijuni katolika kroz punih 20 vijekova. U te riječi Isusove čvrsto vjerujemo i mi, iako se to čudo događa bez ikakve vanjske promjene. Bitnost kruha i vina, t. j. ono bez čega kruh ne bi bio kruh, a vino ne bi bilo vino, pretvara se u tijelo i krv Isusovu. Poslije pretvorbe nema više tu ni kruha ni vina, iako sve, što je kod kruha i vina sporedno, što mi očima vidimo, jezikom kušamo, sve ono, što se kod kruha i vina može mijenjati, kao boja, tek, miris, oblik, to je ostalo isto, kako je i prije bilo, ali pod tim vanjskim prilikama nalazi se pravo tijelo i prava krv Isusova.

Iza kako je Isus nahranio apostole svojim tijelom i svojom krvlju, reče im: „Ovo činite na moju uspomenu!“ To će reći: Odsada ćete i vi činiti, što sam ja sada učinio, t. j. pretvarat ćete kruh i vino u tijelo i krv moju i tim ćete hraniti vjernike, kao što sam ja vas večeras.

Od te večeri mi imamo svećenike s Isusovom vlašću, imamo sv. Misu, presv. oltarski Sakrament i sv. pričest.

Uspomenu toga, tako velikog i važnog događaja Crkva je od svoga postanka činila na veliki četvrtak. No jer je toga dana Crkva uciviljena dubokom žalošću radi gorke muke i smrti Isusove, papa Urban IV. godine 1264. naredi posebnu svetkovinu u četvrtak iza prve nedjelje po Duhovima, da uzognemo, u veselju, radosti i potpunim sjaju proslaviti blagdan Tijela Gospodinova — Tijelovo.

Život Šibenika

ADVENTISTIČKE KNJIGE. Svake godine dolaze k nama neki rasprodavači adventističkih knjiga koji zalaze u katoličke kuće i uporno im, za malene novce, narijavaju svoje knjige. Ti rasprodavači se i ovih dana vidaju u Šibeniku. Upozoravaju se svi katolički vjernici da je adventizam jedna krivovjerska sekta, pa su zato sve knjige koje ona izdaje zabranjene čitati. — Katolička vjerska knjiga se odmah može razlikovati od adventističke po tome što svaka katolička knjiga ina, na prvij ili zadnjij stranici, natiskanu biskupsku dozvolu za tiskanje.

PRIREDBA KRIZARA. Na Duhove su Križari-omladinci odigrali dramu u 4 čina „Vjera i nevjera“. Na popodnevnoj i večernjoj prestavi nastupilo je i zabavište čet. sestara Dominikanki s lijepzim deklamacijam, pjevanjem i s dvije igrice pod vodstvom č. sestre Paule. — Priredba je lijepo uspjela, samo, zbog vrućine i raznih izleta, posjet nije bio baš brojan.

ZAVRŠENA SREDNJOŠKOLSKA OBUKA. U subotu, dne 8. ov. mjeseca, na svim mjesnim srednjim školama završena su predavanja. Daci, osim malih i velikih maturanata, razišli su se već svojim kućama. — Pismene radnje za ispit zrelosti započele su u prošlu srijedu.

IZLOŽBA ĐACKIH RADOVA. Dne 9. 10 i 11. t. mj. bili su u klastičnoj i realnoj gimnaziji izloženi razni radovi učenika i učenica. Posjetio su se mogli uvjeriti kako naši daci imaju već prilično razvijen ukus za ljepotu.

FOND NASEG LISTA darovao je preč. don F. Antunović 20 dinara, v.č. don A. Mandić, mjesto čestitke dru. I. Eškinja, 20 din.

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLACE TE DOBRE KOSULJE kupi ćete najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Krajshek u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrič). Za proljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zanimčeno dobra roba.

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA: Nedjelja: U 5 1/2 s. župska sv. Misa, u 9 s. tiha sv. Misa, u 11 s. svečana sv. Misa. — Tijelovo: U 5 1/2 s. župska sv. Misa, u 8 1/2 s. pontifikalna sv. Misa, u 9 1/2 s. procesija gradom sa Svetotajstvom, iza procesije tiha sv. Misa za sve one, koji je nijesu mogli slušati ranije.

DOLAČKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s. — Tijelovo: Sv. Misa u 6 1/2 s.

VAROŠKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: U 5 1/2 s. tiha sv. Misa, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 6 1/2 s. pp. blagoslov. — Tijelovo: U 5 1/2 s. tiha sv. Misa, u 8 1/2 s. pjevana sv. Misa.

CRKVA SV. FRANE: Nedjelja i Tijelovo: Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i

10 1/2 s., pjevana u 8 s., blagoslov u 6 s. pp.

CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8 i 10 1/2 s., pjevana u 9 s. — Tijelovo: Sv. Misa u 6, 7, 8 i 10 1/2 s. — Lipanjska pobožnost u 7 1/2 s. na večer.

CRKVA SV. DOMINIKI: Nedjelja: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 4 s. pp. blagoslov. — Tijelovo: U 6 s. tiha sv. Misa, u 4 s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja: Sv. Misa u 9 s., blagoslov u 4 1/2 s. pp. — Tijelovo: Sv. Misa u 7 s.

NOVA CRKVA: Nedjelja i Tijelovo: Sv. Misa u 7 1/2 s.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 1/2 s. i 10 s., blagoslov u 5 s.

ženski. Zadnjih godina se podigao, također doprinosima mješćana, i lijep zvonik. — Po tome se vidi koliko se može: samo kad je sloge i međusobne ljubavi. — R. S.

Rava

MALE MISIJE. Dne: 22, 23 i 24 svibnja, održao je u ovoj župi hvalevrijedni i neutrudivi franjevac o. Bernardin Mijoljin

male misije. Narod se je, uza sav poljski rad, u velikom broju odazvao njegovim propovijedima koje je mnogopost. otac održao na večer, poslije svibarske pobožnosti. Crkva je uvijek bila puna naroda — a plod je bio taj, da se je skoro čitava župa ispovjedila i pristupila k sv. Pričesti.

Narod se sa zahvalnošću sjeća njegovog blagoslovljenog rada — te mu i ovim putem izražujemo svoja čuvstva zahvalnosti.

pp. — Tijelovo: U 6 1/2 s. pjevana sv. Misa, iza procesije tiha sv. Misa.

Što drugi pišu

Zaštitimo nezaštitene!

U ovogodišnjem devetom broju društvenog glasila „Pensioner“ nekli dr. J. D. govori o nečudoredu i okrutnosti s kojom se ubijaju djeca u majčinoj utrobi, a i kad se već rode. Obara se na one bezdušnike koji spolno zlorabljuju maloljetnice i zavađaju siromašne djevojke i neiskusne sluškinje. Pa onda, među ostalim, kaže i ovo: „Sve ovo dolazi odatle, što je kazneni zakon vrlo blag u ovakvim slučajevima.“

Nek idan je u zagrebačkim novinama objelodanjen slučaj, kako je neka djevojka, gola plesala pred muškarcima, kako ju je policija zatekla i ulhvačila, ali nije ništa saopćeno, šta se je desilo s tim mladićima. Mnoge ženske stradaju zbog lažnog obećanja, da će je zavodnik uzeti, a i čim se takav podlac nasiti tog ženskoga tijela, okrene mu leđa. Kad takve nesretnice zatrudne kao sluškinje, eto ih otrovanja ili abortusa ili iza poroda ubija dijete, pa ovo u zemlju, a ona u zatvor. Muškarcu pak, koji je sve to skrivio, ne padne ni dlaka s glave. Pravo je zato nedavno rekao list „Naša žena“, da se jedno stanje takova ženskoga svijta neće popraviti, dok u zakonodavstvu ne budu sjedile i majke unesrećnih djevojaka.

Napose za abortuse trebalo bi uvesti vrlo teške kazne, kojima bi se nagradivale i primajle i liječnici, koji na ubijanju najnevinijih stvorova zaraduju teške, teške hiljade.“

Dobrovoljni žandari

Sarajevski „Katolički Tjednik“ donša ovu crticu: „Dogodilo se je u Bosni, u šumovitom kraju.“

Jednom seljaku odbjela bila žena, pa i on poželio da se na gospodsku opet oženi. Doveo drugu iz tude župe. I baš na sam Božić.

Napravio čovo račun bez krčmara. Na selu Crkva ima dobrovoljnu policiju i bez žandara. Sve je selo Božji žandar. Vrlo se brzo tamo uređuje. I bez sudskoga naloga.

U noći se dogodilo grijeh; došla nevjenačana žena u selo; a već sutradan ujutro bila je čitava kuća opkoljena od seljačke vojske. Nije sa sjekirama ni sa revolverima. Neće oni na Božić proljevati krvi. No zato je u svakoj ruci bio štap.

Pokucali su na vrata. „Izdiri iz našeg sela!“

Selu se ne prkosi. To je nepisani suverenitet. „Mlada“ je u čas bila na putu. Seljaci su je pratili sa štapovima i žilama u rukama. A djeca su joj pravila „svatove“. Nevjenačana žena proslavila je „mladence“, kakvima se nije nadala.

Selo je opet ostalo čisto. Opralo je svoju čast. Ono časti ženu, ali za preljubu ima samo — štap i trnječku.“

Dobar katolik čita i plaća „Katolik“

MALE OGLASNIK

Kuća na prodaju

u sredini grada na tri kata sa dvorištem uz vrlo nisku cijenu. Za potanje obavijesti obratiti se Upravi lista.

Kartuzijanski samostan:

Pleterje u Sloveniji (ispod Zumberka) prima dva nabožna mladića i muža, koji znadu dosta latinski i koji žele molitvom i pokorom u lijepoj, zdravoj prirodi Bogu služiti.

Primaju se i tri brata lajika (prednost imadu obrtnici).

Poblize upute daje Kartuzija Pleterje, pošta St. Jernej, Dravska.

ORIGINAL GOODYEAR WELT

Peko

BEST QUALITY

Veliki izbor proljetnih cipela
za dame, gospodu i djecu.

ŠIBENIK SPLIT
Kralja Tomislava Marulićeva 7.